

lum proferes. Reliquum ergo est, quando sanguinem pro Christo dantes cœlestis Regia continuo excipit, ut & pari munere donentur ceteri morientes in Domino, dum nihil expiandum habeant in altera vita. Rursus vero hinc elucet, in Martyrum morte Judicium a Christo institui de illorum operibus, Judicium, inquam, nobis occultum, & ab altero in fine Mundi palam habendo diversum: quod supra innuimus, atque immerito Burnetus agnoscere noluit. Animæ profecto e Corpore abeuntes, non sua sponte in Cœlum ascendunt, aut in Inferorum supplicia descendunt. Ex judicio ac sententia Judicis æterni variæ illarum sortes pendent, & pœnæ vel præmia a iusto Deo decernantur oportet. Igitur ubi pateat, neque Impiis, neque Martyribus Retributionem differri post mortem: non nisi temere peculiare ejusmodi Animarum Judicium negetur. Quod si de Martyribus id fateare, cur & ceteris Justis non idem contingat? Atque huc etiam referri posse puto Parabolam Talentorum Matth. xxv. 14. Hæc bonus Pater, qui in Cœlis est, unicuique pro suo arbitrio distribuit, a singulis postea rationes exacturus de recto usu & lucro percepto. Qui quinque acceperat, totidem lucratus est. Itaque, veniente Domino, gratissima illa verba audit: *Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.* Servus autem piger atque inutilis ejicitur in tenebras exteriores: *Illic erit fletus & stridor dentium.* Certum est, heic summam Justorum omnium Beatitudinem; & vicissim Improborum æternas pœnas designari. Quum ergo statim a morte Martyres præmia percipiant pro bono usu talentorum suorum; Improbi vero in tenebras exteriores projiciantur: æquum est arbitrari, reliquos etiam Justos ad eandem advocari mercedem post mortem. Neque enim, repetere liceat, unus Christi Domini ad universale Judicium Adventus. execrabilis est. Ad singulorum quoque mortem is venit, & indicat. *Vigilate ergo, inquit ille Matth. xxiv. 42. quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Beatus ille servus, quem, quum venerit Dominus ejus, invenerit sic facientem. Amen dico vobis, quoniam super omnia bona sua constituet eum.* Uti S. Jo. Chryostomus, alique animadverterunt, ad cuiuscumque mortem venire heic dicitur Christus: Neque secus patitur verborum sensus; ejus enim improvisus adventus deprehensus est Servum operantem & paratum. *Ideo & vos estote parati, quia, quia nescitis hora, Filius hominis venturus est.* Præterea non hæc dicit Christus ad illos dumtaxat, quos viventes Archangeli tuba ad supremum Judicium vocabit. Nullius roboris, nullius usus sententia & exhortatio fuisset, si eos tantum respiceret, qui tunc in vivis non erant, ac solum post tot sæcula in vivis futuri essent. Alloquitur Dominus Apostolos ipsos, atque ad eos dicit *Vigilate*: alloquitur & omnes, qui in ipsum credent usque ad finem Mundi; & Beatos quoslibet Servos appellat, quos, quum venerit Dominus, ut e terreno domicilio